

slag, foreslås dødsboskiftelovens § 13 ændret i overensstemmelse hermed.

10.3.2. Umyndiges arv

Justitsministeriet kan tiltræde udvalgets overvejelser om behovet for en regel om, at en arvelader ved testamente kan bestemme, hvem tvangsarv, der tilkommer en livsarving efter arveladeren, skal tilfalde, hvis livsarvingen dør før det fyldte 18 år uden at have indgået ægteskab og uden at efterlade sig børn.

Udvalget foreslår, at testamentet automatisk skal bortfalde, når arvingen fylder 18 år. Justitsministeriet har i lyset af et høringssvar over betænkningen fra Advokatrådet overvejet, om testamentet skal bevare sin gyldighed også ud over livsarvingens fyldte 18. år, men har ikke fundet at kunne tilslutte sig en sådan udformning af bestemmelsen. Baggrunden herfor er, at dette vil medføre, at en livsarving, der ikke ønsker en anden fordeling af arven end den, der er lovens udgangspunkt, ved det 18. år henvises til at oprette et testamente, hvor den pågældende bestemmer, at faderens eller moderens testamentariske disposition ikke længere skal gælde, og at arvelovens almindelige regler dermed skal anvendes. Det er efter Justitsministeriets opfattelse et grundlæggende arveretligt princip, at arven fordeles efter arvelovgivningens almindelige regler, medmindre arvingen selv gyldigt har truffet en anden bestemmelse om arvens fordeling. Den foreslåede adgang for en arvelader til at oprette testamente om umyndige livsarvinges tvangsarv må anses for en særlig og snæver undtagelse til dette princip.

Lovforslaget er derfor udformet i overensstemmelse med udvalgets lovudkast.

Der henvises til lovforslagets § 51 og bemærkningerne til denne bestemmelse.

10.3.3. Fordeling af tvangsarv efter en tvangsarving, der er ude af stand til at handle fornuftmæssigt

Justitsministeriet kan tiltræde udvalgets overvejelser om lovfæstelse og udvidelse af Justitsministeriets praksis vedrørende godkendelse af oprettelsen af testamenter, hvori der træffes bestemmelse om fordeling af tvangsarv efter en arvelader ved arvingens død, når tvangsarvingen er ude af stand til at handle fornuftmæssigt.

Den foreslåede udvidelse af adgangen til godkendelse af sådanne testamenter indebærer for det første, at en sådan testamentarisk disposition også vil kunne oprettes om fordeling af tvangsarv efter arveladeren ved arvingens død, når arvingen er en ægtefælle, der er ude af stand til at handle fornuftmæssigt. I hidtidig praksis har sådant testamente kun kunnet oprettes i forhold til livsarvinger. Efter Justitsministeriets opfat-

telse er der ikke hensyn, der kan tale imod en sådan udvidelse af praksis på området. For det andet er det en udvidelse i forhold Justitsministeriets praksis, at et sådant testamente også kan oprettes, hvor den testamentsinhabile tvangsarving efterlader sig legale arvinger, der ikke er livsarvinger efter den pågældende. I hidtidig praksis har det været en forudsætning, at arvingen ikke efterlod sig legale arvinger. Efter Justitsministeriets opfattelse kan hensynet til den testamentsinhabile arvinges legale arvinger ikke tale imod en sådan udvidelse af Justitsministeriets praksis på området. Der kan selvsagt ikke ved en testamentarisk disposition efter den foreslåede bestemmelse rådes over den testamentsinhables øvrige formue.

Af de grunde, der er anført af udvalget, tiltrædes det, at godkendelse af sådanne testamentariske dispositioner bør foretages af Justitsministeriet.

Der henvises til lovforslagets § 52 og bemærkningerne til denne bestemmelse.

Lovforslagets § 52, stk. 3, indeholder en hjemmel for justitsministeren til at fastsætte regler om meddelelse af tilladelser efter bestemmelsen. Der er efter Justitsministeriets opfattelse ikke et aktuelt behov for at udnytte bemyndigelsen, og udstedelsen af administrative regler på området bør således afvente, at der indhøstes praktiske erfaringer med anvendelsen af bestemmelsen.

10.3.4. Båndlæggelse af tvangsarv

Justitsministeriet kan tiltræde udvalgets forslag om, at tvangsarv fremover alene skal kunne båndlægges i en begrænset periode. Efter udvalgets forslag skal båndlæggelse af tvangsarv ophøre ved livsarvingens fyldte 24. år. I et høringssvar over betænkningen anfører Advokatrådet, at aldersgrænsen bør ændres til 25 år. Advokatrådet henviser til, at det er den sædvanligt anvendte aldersgrænse i en betydelig del af de eksisterende testamenter om båndlæggelse af tvangsarv, idet det følger af den gældende arvelovs § 50, at en båndlæggelse af tvangsarv tidligst kan kræves tilside-sat ved livsarvingens fyldte 25. år. Justitsministeriet er enig i denne mindre ændring af båndlæggelsens tidsmæssige udstrækning, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed.

Udvalget foreslår, at en båndlæggelse af tvangsarv skal kunne opretholdes også efter livsarvingens fyldte 24. (25.) år, hvis livsarvingen er frataget den retlige handleevne efter værgemålslovens § 6. En person, der er undergivet værgemål med fratagelse af den retlige handleevne, har imidlertid allerede efter værgemålslovgivningens almindelige regler ikke selv mulighed for at råde over arven. Formue, der tilhører en